

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔξοχον παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν γόραν ἡμῶν βιβλιοθήκας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Ἑσωτερικοῦ : Ἑτησίᾳ . . . φρ. 8,— Ἑξάμηνος . . . 4,50 Τριμηνος . . . 2,50</p> <p>Ἐξωτερικοῦ : Ἑτησίᾳ . . . φρ. 10,— Ἑξάμηνος . . . 5,50 Τριμηνος . . . 3,—</p> <p>Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.</p>	<p>ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΙΑΡΥΘΗ Τῆς 1879</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΗΑΠΑΛΟΠΟΥΛΟΣ</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20</p> <p>Διὰ τῶν Πρωτοτόπων, Ἑσώτερ. λ. 10. Ἐξώτερ. λ. 15</p> <p>Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὁδὸς Ἐδριαιῶν ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλικόν</p>
<p>Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος</p>	<p>Ἐν Ἀθήναις, 11 Αὐγούστου 1912</p>	<p>Ἔτος 34ον.—Ἀριθ. 37</p>

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ VALDÉS)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΗ' (Συνέχεια)

Ἐγκαταλείπων τὸν Μιστράλ, ὁ αὐτοσχέδιος πλοίαρχος εἶχεν ἀναγκασθῆ, ὄχι πλέον νὰ ὑποσχεθῆ, ἀλλὰ νὰ ὀρκισθῆ, ὅτι θὰ ἐπανήρχετο νὰ ἰδῆ τοὺς τρεῖς ναύτας του πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των ἐν Βουένος-Ἀϊρες.

Τὴν στιγμήν τοῦ ἀποχωρισμοῦ, ἐντροπισασμένοι, τεταραγμένοι καὶ οἱ τρεῖς, τὸν ἐκράτησαν. Σιγά-σιγά ὁ Κερλὸς τῷ εἶπε :

— Μὴν τὸ θυμᾶσαι πιά, καπετάνιο μου, πῶς μιά φορά ν' ἔνα καιρὸ φερθήκαμε σὸν κανιβάλου ! . . Νᾶξεραι πῶς τὸ μετανιώσαμε ἀπὸ τότε ! . .

— Ὅχι, ὄχι, μὴ φοβᾶσθαι ! ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος. Δὲν θὰ θυμῶμαι ἀπὸ σᾶς, παρὰ τὴν καλοσύνην σας, τὴν ἀφοσιώσιν σας, τὴν τιμιότητά σας. Κανείς δὲν εὐθύνεται δι' ὅ, τι κάμνει σὲ μιά στιγμή παραφροσύνης ἀπὸ τῆ μεγάλης πείνας. Ἐννοια σας, καὶ τὸ εἶχα ξεχάσει.

— Ἀντίο λοιπόν, καπετάνιο μου !

— Στὸ κελό ! καλὴ ἀντάμωσι !

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΘ'

ΜΑΤΑΙΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΣ Ἀφαντος !

Καὶ τώρα ὁ Πέτρος ἤμποροῦσε νὰ ζητήσῃ τὸν πατέρα του. Πρῶτα-πρῶτα μετέβη εἰς τὸ Γαλλικὸν προξενεῖον. Ἐκεῖ τῷ εἶπαν, ὅτι εἶχαν ἰδῆ τὸν μαρκησίον

Ριονσαι κατὰ τὴν ἀρξίν του, ὅτι εἶχαν διαβάσῃ ποιήματά του καὶ ἄρθρα του εἰς τὸν «Ταχυδρόμον τῆς Πλάτας», ἀλλ' ὅτι ἤγγουσαν τὴν διεύθυνσίν του.

Κατόπιν μετέβη εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ «Ταχυδρόμου». Ἐκεῖ ὁ διευθυντὴς τῆς

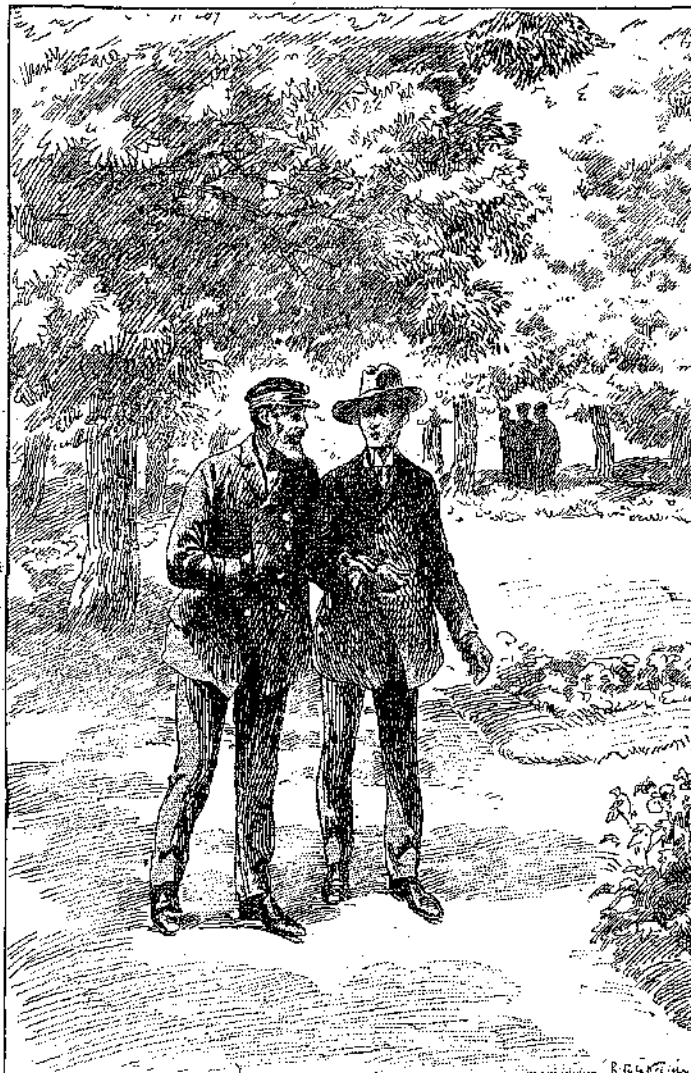
γαλλικῆς αὐτῆς ἐφημερίδος τῷ εἶπε :

— Γνωρίζω καλά τὸν κ. Ριονσαι. Μὲ παρακάλεσε πολλάκις νὰ τὸν προσλάβω ὡς τακτικὸν συντάκτην, ἐπειδὴ ὁμως ἡ σύνταξις ἦτο συμπληρωμένη, δὲν ἤμπορεσα νὰ τὸ κάμω. Ἐδέχθη πολλὰκις ἄρθρα του καὶ ποιήματα, καὶ ἤρεσάν πολὺ εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας. Ἀλλὰ δὲν ἔχω τὴν διεύθυνσίν του.

Ὁ Πέτρος δὲν ἀπεθαρρύνθη. ἤξευρεν ὅτι εἰ φίλοι του Ζολλιέ θὰ κατέβαλλον πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ εὑροῦν τὸν μαρκησίον. Ὁ κ. Δορσὲς ἐπίσης. Μὲ τοιοῦτους προσατάς δὲν ἤμποροῦσε παρὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν του.

Ὁ τραπεζίτης τῶνόντι, ὁ ὁποῖος ἤρχισε τὰς ἐρεῦνας του ἀμέσως, κατώρθωσεν ἐν τὸς ὀλίγους νὰ ἐξακριβώσῃ, ὅτι ὁ κ. Ριονσαι, μόλις ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ ἀτμόπλοιον, κατέφθικεν εἰς τὴν συνοικίαν του. Πολλοὶ γείτονες, εἰς τὴν φωτογραφίαν καὶ τοῖς παρουσίαισιν, ἀνεγνώρισαν ἄνευ διαταγμοῦ ἕνα ξένον, τὸν ὁποῖον εἶχον ἰδῆ πολλάκις νὰ περᾶ ἀπὸ ἐκεῖ. Ἐλέγετο ἀπλῶς κύριος Ρενέ. Ἦτο μελαγχολικός, περιφροντικός, καὶ συνωδεδετο συχνὰ ἀπὸ ἕνα νέον κύριον πολὺ κομψόν, ἰσπανὸν προφανῶς, μὲ τὸν ὁποῖον ἐφαίνετο πολὺ συνωδεδεμένος.

Οἱ δύο φίλοι εἶχον ἐξαφανισθῆ πρὸ ἐνός περὶπου μηνός. Κανείς εἰς τὴν συνοικίαν ἐκείνην δὲν τοὺς εἶχεν ἰδῆ ἔκτοτε. Ὁ τραπεζίτης ὁμως, ἐπεκτείνας τὰς ἐρεῦνας του εἰς τοὺς χρηματι-

« Ὁ πλοίαρχος Μπερτράν ἔλαμνε μικροὺς περιπάτους εἰς τὸν κήπον... » (Σελ. 322, στ. α')

ρημον Λιθύην. 'Από ημέρας εις ημέραν ο καύσων και η ξηρασία ηξάναν φοβερά εως θου εγενναν ανυπόφορα.

'Ο 'Ηρακλής ύψωσε τα μάτια του και ειδεν τον 'Ηλιον να οδηγεί το άρμα του τώσον κοντά προς την γην, ώστε η θερμότης του έκαυε όλα τα πράγματα. 'Ο 'Ηρακλής εφώνασε στον 'Ηλιον να πομακρυνθῆ, αλλά εκείνος δεν έδωκε προσοχήν. Τότε ο 'Ηρακλής ώργισθη

φυγήν, την δε Ιππολύτην συνέλαβεν αίχμηλάτων, αλλά την ελευθέρωσεν αφού έπηρε τον ζωστήρα της, τον όποιον έέφερε θραμβευτικώς στον Εύροσθέα.

10. Οι βόες του Γηρυόνου.

Τα βόσωνα του 'Ηρακλέους δεν είχαν τελειώσει ακόμη. Έπρεπε να ξαναβύγη και την φορὰν αυτήν δια το άλλο άκρον της Μεσογείου θαλάσσης.

'Ο Γηρυόνης ήτον ένας φρικτός γίγας, ένα τέρας με τρία κεφάλια και τρία σώματα, τα όποια είχαν εξ χέρια και εξ πόδια. 'Ητον βασιλεύς ενός νησιού ονομαζόμενου Γάδειρα, εις την Νοτιοδυτικήν ακτήν της Ισπανίας, όπου είναι το σημερινόν Κάδιξ. Έκεινον τον καιρόν δεν υπήρχαν πόλεις εις το νησί, αλλά μόνον ωραίες βοσκές, όπου ο Γηρυόνης έβοσκει τα καπάδια του.

Εις την εργασίαν του αυτήν τον έβοηθούσεν ένας σκύλος με δύο κεφάλια, ονομαζόμενος 'Ορθρος, και τώσον δυνατός ώστε ήμπορούσε να τὰ βάλῃ με δύο μαζί λόκους.

πολύ και ετιμάσθη να τοξεύσῃ τον 'Ηλιον. 'Εάν κατά δυστυχίαν τον εσκότιονε, δεν θα υπήρχε πλέον 'Ηλιος. 'Αλλ' ο 'Ηλιος εζηήτησε συγγνώμην και συνεδούλευσε τον 'Ηρακλή να βραδίση κατόπιν του προς Δυσμάς, προειπόν εις αυτόν ότι ήγγιζε το τέλος της τρομαρῆς οδοιπορίας του.

'Επιτέλους το φλογερὸν άρμα έβυθίσθη απ' όπισω από δύο μεγάλους βράχους που εχώριζαν την Μεσόγειον από

τα κύματα του 'Ατλαντικού' άλλ' ο 'Ηρακλής εφοθήθη μήπως χάσῃ έντελώς τον 'Ηλιον και δεν τὴν ιδῆ πλέον. Καί σκώσας το ροκάλον του, το άρπισε κι' έπεσε βαρεία επάνω στον ισθμόν που ήγωνε τούς δύο βουνώδεις όγκους. Αύτοι διεχωρίσθησαν άμέσως και η θάλασσα ώρμησεν από το άνοιγμα που έσχηματίσθη.

'Από τότε οι δύο βραχώδεις όγκοι ονομάσθησαν στήλαι του 'Ηρακλέως' πλησίον εις την Ισπανικήν ακτήν είναι το Γιβραλτάρ' η άλλη εις την αφρικανικήν είναι η Σέσση.

'Αλλά τι έπρεπε να κάμῃ ο 'Ηρακλής δια να εισχωρήσῃ εις την Ισπανίαν, τώρα που είχαν εμπρός του την θάλασσαν; Τὴν στιγμήν που έσχιος τον βράχον, κυττάων προς δυσμάς, είχε παρατηρήσει το άρμα του 'Ηλιου από επάνω από τον κινούμενον όγκον του ώκεανού.

'Ο 'Ηλιος εκάλεσε τον 'Ηρακλήν και πριν εξαφανισθῆ μέσα εις τα κύματα του 'Ατλαντικού, του έπρότεινε να ανεβῆ εις το άρμα του.

'Ο 'Ηρακλής εδέχθη ευχαριστικώς. Τὸ άρμα του 'Ηλιου ήγγισε την επιφάνειαν

των υδάτων και ο ήρως ανέβη. Η θάλασσα εγένειεν έξαφνα γαληνιαία και ο 'Ηρακλής διέσχισε το στενὸν χωρίς εμπόδια και απέβιβάσθη εις το νησί.

Το άλλο κρωί, έφυγεν έναρξιν προς αναζήτησιν των βοιδῶν του Γηρυόνης, και μετ' ολίγον τὰ ειδεν να βόσκουν ήσυχα μέσα στα λιβάδια και στην άκροθαλασσίαν. 'Αλλ' ο Γηρυόνης, ο βοσκός και ο δικεφαλός σκύλος ώρμησαν κατά του 'Ηρακλέους με φωνές δυνατές και επέτθησαν έναντιον του όλοι μαζί.

(Έπεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΔΥΣΚΟΛΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

ΣΚΗΝΗ Δ' (Συνέχεια)

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, απότομος: — Δες μου και μένα! δες μου και μένα! (Της αρπάζει μια φούχτα.)

ΦΙΦΗ: — Λιχούδη! λαιμαργε! Δεν απεράσισε λοιπόν να τῆς τῆς λαιμαργία;

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, κοροϊδευτικά: — Έλα τώρα! τί καταλαβαίνεις εσύ από άρρωσινή!...

ΦΙΦΗ: — Καταλαβαίνω όμως από λιχουδιά!... Τῆς! κόντσεψες να μάθεισῃς το κουτί.

(Ακούεται από τὰ παρασκήνια μιὰ φωνή: — Φιφή! Φιφή!)

ΦΙΦΗ: — 'Α! η μαμμά με φωνάζει. (Αποκρίνεται:) Έρθασα! (Φεύγει.)

ΣΚΗΝΗ Ε'

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, μόνος κυττάει το κουτί. — Μπα! η Φιφή ξέχασε τη μπομπονιέρα της. Τι κομψό που είναι αυτό το κουτί! (Απομακρύνεται μερικά βήματα, παίρνει ύφος αδιάφορο και κάμνει ότι κυττάει από το παράθυρο:) Βρέχει. Είναι πολύ διασκεδαστικό να βλέπῃ κανείς τη βροχή... (Έξαφνα:) Είναι άρα γε πολύ βαρύ αυτό το κουτί; (Πηγαίνει, το παίρνει και το ζυγίζει στα χέρια του:) Καλά τώλεγα! Χμ! πρέπει νάχῃ πλλά μπομπονία μέσα! (το αφήνει και ξαναγυρίζει στο παράθυρο:) Αί στάλες τώρα είναι χονδρές. 'Αλήθεια, είναι πολύ διασκεδαστικό να βλέπῃ κανείς

τη βροχή... 'Ηθελα όμως νάξερα, πόσα στρώματα έχει; (Παίρνει πάλι το κουτί, το ανοίγει και μετρά:) Ένα, δύο, τρία, τέσσερα πέντε... πέντε στρώματα! Μπράβο! πολύ καλά! (Κλεί το κουτί και ξαναγυρίζει στο παράθυρο:) 'Ω, τώρα βλέπει δυνατά! 'Ωρισμένως είναι πολύ διασκεδαστικό να βλέπῃ κανείς τη βροχή... Έχει μέσα άσπρα, ρόζ, κίτρινα... Έχει όμως και πράσινα; Έδώ σε θέλω! (Ανοίγει πάλι το κουτί και κυττάει:) 'Ω, και! και πράσινα, άκόμη και μωβ. Καλά έκαμα να κυττάξω. (Ξαναγυρίζει στο παράθυρο:) Πά, πά! τί κατακλυσμός! Δεν είναι ωραίο να βλέπῃ κανείς τη βροχή;.. Τα κίτρινα είναι λευκί, τα ρόζ είναι φρομπούζ, τα μωβ είναι βιολέττα, τα πράσινα είναι φυσική... άμῃ τα άσπρα; τί να είναι άρα γε τα άσπρα;.. Πρέπει όμως να το ξέρω... θα μου χρησιμεύσῃ σε λίγο που θα μου προσφέρῃ μπομπονία η Φιφή... (Ανοίγει το κουτί, παίρνει ένα άσπρο μπομπονί και το

τραγουδιζει:) Τι γεύσις, τί μυρουδιά είναι αυτή;... (Παίρνει κι' άλλο:) Δεν μπορώ να καταλάβω... (Παίρνει και τρίτο:) 'Α! ξέρεις τί θα είναι;... (Παίρνει και τέταρτο:) Για στάσου, στάσου! (Παίρνει και πέμπτο. Κάποιος κτυπά την πόρτα:) 'Α!... (Ξανακάθεται τρομαγμένος στο τραπέζι του:) Έμπρός!

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, ΠΕΤΡΑΚΗΣ

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: — 'Α! εσύ 'σαι, Πετράκη; Η μητέρα σου λοιπόν πλένει κάτω στην αυλή;

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: — Μάλιστα. Κ' ετσι μευ είπε: Πετράκη, δεν πᾶς άπάνω να πῆς μιὰ καλημέρα στον κύριο Γιαννάκη; Κι' ανέτηκα από τη σκάλα της ύπηρεσίας.

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: — Μπράβο, καλά έκαμες. Είσαι καλό παιδί, Πετράκη. Και τώρα... τί θέλεις να σου δώσω;... (Κτυπά το μέτωπό του και λέγει καθ'

εαυτόν:) Μπρά! να του δώσω τὰ μπομπονία της Φιφῆς, για να τιμωρηθῶ για τη λιχουδιά μου και συγχρόνως να κάμω μιὰ ωραία ελεημοσύνη; το καιμένο το παιδί, δε θα τρώῃ συγνα μπομπονία. (Με ήρωική απόφαση:) Αυτό θα κάμω! Δεν απεφάσισα κείλα να είμαι άγιος; (Στον Πετράκη, γλυκά:) Σ' άρέσουν, Πετράκη μου, τὰ μπομπονία;

ΠΕΤΡΑΚΗΣ, γλείφον τὰ χείλη του: — Τὰ μπομπονία: μακάρι να χα!..

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, με γεμιστον κίνημα: — Νά, φίλε μου, πάρε. Αὐτὰ είναι δικά σου. Και τώρα δίνε του!

[Ο Πετράκης αρπάζει με χαρά τῆ μπομπονιέρα και φεύγει].

ΣΚΗΝΗ Ζ'

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, ΦΙΦΗ

ΦΙΦΗ, εισέρχεται και δείχνει τον σιδηρόδρομο: — Εκούρδισες, Γιαννάκη, το σιδηρόδρομό σου; Τρέχει καλά; (Έπεται το τέλος) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Εύθυνη κατοικία

Πλησίον του Ρηγοί - Sunds, εις τὰς 'Ηνωμένας Πολιτείας, εδρiscεται πελώριος κορμός δένδρου, τον όποιον ένας υλοτόμος μετεμόρφωσεν εις κατοικίαν δι' εαυτόν και την οικογένειάν του. Μία θύρα και έν παράθυρον ήνοιχθησαν επί του κορμού, ο όποιος έσκεπάσθη κατόπιν με σανίδας. Η κατοικία, καθώς φαίνεται, είναι αρκετό άνετος (χόνφορταμπ!) 'Οπωσδήποτε όμως δεν στερείται ιδιορρυθμίας.

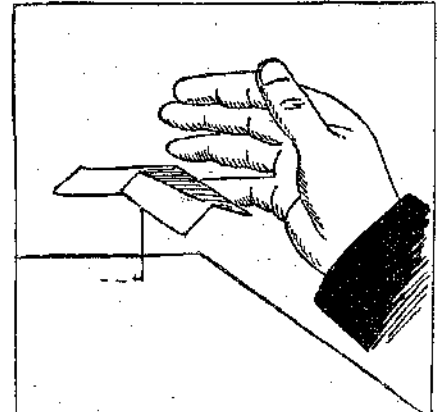
Μία δύτρία

'Εχομεν γυναικας δικηγόρους, ιατρούς, αμαξολάτδας, εδώ δε εις τὰς 'Αθήνας και... λουστρίνας. Τῆδου τώρα και η πρώτη γυνή δύττρια. Είναι μία νεκρά 'Αγγλίς, της όποιας δημοσιεύομεν άπέναντι την εικόνα εκ φωτογραφίας. Φορεῖ σκάφανθρον, την στολήν του επικινδύνου καίτοσον ολίγον γυναικειου επαγγελματιός της.

Περίεργον πείραμα

Διπλώσατε έν φύλλον σιγαροχάρτου εις τέσσερα, κατόπιν ξεδιπλώσατε το και τοποθετησατέ το έν Ισορροπία εις το κεφάλι μιᾶς καρφίτας κορφωμένης εις το τραπέζι. Στοιχηματίσατε, ότι θα κάμτε

το χερι να γυρισῃ, χωρίς να το έγίστετε και χωρίς να το φουήσετε. Προς τούτο αρκεί να πλησιάσετε ολίγον το χέρι σας. Η θερμότης η αναδιδομένη από το χέρι σας, θα το κάμῃ να γυρισῃ.

Εβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

α') Τρίγωνον

'Εστιάη υπό του Κοιτογεβιθούλη * * * * * = Μικρόν τετραπόδον. * * * * * = Άλμυρόν. * * * * * = Σύνδεσμος. * * * * * = Αναφορικόν. * * * * * = Σύμφωνον.

Και καθέτως αναγινώσκονται τὰ ίδια.

β') Δημώδες αίνιγμα

'Εστιάη υπό του Σανθοράλη

Χίλιοι μύριοι καλογέροι Σ' ένα ράσο τυλιγμένοι.

γ') Παίγνιον

'Εστιάη υπό του Παρηγόρου 'Αγγίλου

Table with 4 columns and 4 rows of letters: TI, O, ΘΥ, MA; ΦΗ, ΔΩ, ΤΩ, ΜΑ; ΟΝ, ΡΑ, ΡΟΝ, ΠΑ; ΡΟ, ΡΑ, ΠΑ, ΘΥ

Να συναμολογηθούν αι άνωτέρω συλλαβαί, ώστε ν' αποτελέσουν πέντε μέρη της οικίας.

Δήλωσις: Αι λύσεις—δωσθήσονται ζητημάτων του αυτού φυλλαδιού, — συνοδεύονται υπό ενός μόνον δεκαλέπτου γραμματισμού.

Λύσεις του 35ου φύλλου.

α.) Η λειψ της ξυραφίου αποτελεί την στέγη του οίκισκου, η δε λαθή του, όρθία, εδρiscεται μεταξύ αυτού του οίκισκου και του φρακτου.

β.)

Table with 3 columns and 3 rows of numbers: 2, 9, 4; 7, 5, 3; 6, 1, 8

γ.) Τῆ 'Αγραφα.

